

ربیع پرده در موسیقی مشرق و مغرب از میخائیل مشاقه تا پرفسورها

از دکتر مهدی برکشلی
استاد دانشگاه



پرفسور «میا»

روشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی

در فستیوال «سوزار» بهار امسال در پراگ، آقای دکتر برکشلی با پرفسور میا دانشمند و آهنگساز و موسس مکتب موسیقی ربیع پرده در مغرب آشنائی حاصل نموده و درباره تحقیقات علمی خود در ربیع پرده و موقعیت ربیع پرده در موسیقی مشرق با ایشان تبادل افکار کرده اند. اینک در این مقاله وضع ربیع پرده را در موسیقی یونان و مشرق و مغرب روشن و مقایسه نموده و ضمن تشریح کارهای پرفسور میا، نتیجه میگیرند که: اولاً موسیقی ربیع پرده بمعنای حقیقی کلمه هیچگاه در موسیقی مشرق وجود نداشته است. در حالیکه موسیقی ربیع پرده در مغرب دنباله تحول طبیعی موسیقی غربی است و اکنون واقعتی بشمار میرود. ولی هیچگونه ارتباطی با موسیقی مشرق ندارد. ثانیاً قبل از تثبیت ابعاد موسیقی مشرق هرگونه اقدامی برای ایجاد یک مکتب آموزشی برای پیشرفت موسیقی ایران بی اثر بنظر می رسد و این وظیفه باید بعهده فیزیک دانان و متخصصین آکوستیک واگذار گردد و نتایج کار آنان ملاک عمل قرار گیرد.

ربیع پرده در یونان قدیم

در یونان قدیم مسانند مشرق زمین گام یا بهتر بگوئیم « دوره ملدی » مانند امروزیک اکتاو نبوده بلکه بفاصله چهارم (۳ : ۴) محدود میشده است مثلا از « دو » تا « فا » یا از « می » تا « لا » .

پیشینیان معتقد بودند بسرای پیمودن بعد فوق صدای انسان بدون زحمت از دو صدای دیگر می گذرد و درانتخاب آنها موسیقی دانان قدیم از ابعاد کم و بیش ملایم کوچکتر استفاده کرده « انواع » مختلف بوجود آورده اند که هر یک دارای چهارصد و سه بعد متوالی است و باین سبب آنها « تتراکورد » (Tétracorde) و باصطلاح فارابی « ذوالاربع » گفته اند و بفارسی دانك معمول شده است . گاهی دو یا چند ذوالاربع را بطور متصل یا منفصل بهم مربوط ساخته و مجموعه را بنام « سیستم » (Système) و باصطلاح فارابی « جنس » می نامیدند که بفارسی دستگاه میگویند .

در یونان قدیم سه « نوع » متداول بوده است : (نوع اصطلاح فارابی است)
۱- نوع دیاتونیک (Diatonique) (باصطلاح فارابی قوی) که دانك آن از دو پرده و یک نیم پرده ساخته شده است .



نیم پرده پرده پرده

۲- نوع کرماتیک (Chromatique) (باصطلاح فارابی ملون) که دانك آن از یک سوم کوچک و دو نیم پرده تشکیل شده است .



نیم پرده نیم پرده سوم کوچک

۳- نوع آنارمنیک (Enharmonique) (باصطلاح فارابی راسم) که دانك آن از یک سوم بزرگ و دو ربع پرده ساخته شده است :



ربیع پرده ربیع پرده سوم بزرگ

(علامت + نشانه ربع پرده متغیر است .)

چنانکه ملاحظه میشود در دو نوع کرماتیک و آنارمنیک بعد اول از مجموع دو بعد دیگر بیشتر است . مجموع این دو بعد را دسته « پیکتن » (Pycnon) یعنی

فشرده و هر يك را « دیزیس » (Diésis) گفتند. دیزیس در نوع کرما تیک در حدود نیم پرده و در نوع آنارمنیک در حدود ربع پرده بوده است. باین جهت بنا بر آنکه متعلق بنوع اول یا نوع دوم باشد آنرا « دیزیس کرما تیک » یا « دیزیس آنارمنیک » می نامیدند.

نوع دیاتنیک که موسیقی « تنال » بر آن استوار است قدیمی تر و طبیعی تر از دو نوع دیگر است و مبدأ پیدایش آن شاید به هزارها سال قبل از میلاد می رسد و زیبایی شناسان یونان برای این نوع صفات بیشمار مانند آرامش، سادگی و وقار ذکر کرده اند. این نوع در بعضی اسبابهای موسیقی ابتدائی مانند نی يك صدا از دست می دهد و دستگاه حاصل از آن بصورت زیر درمی آید

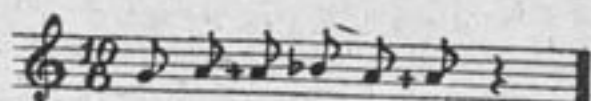


داتگ دوم پرده داتگ اول

و تا زمان اریستکسن (ارسطو خنوسیه ۳۰۰ سال قبل از میلاد) نیز وجود داشته و در بعضی از آهنگهای باستانی یونان منسوب به « الیس » (Olympos) بکار میرفته است مایه اولیه نوع آنارمنیک بشمار می رود. باین معنی که تحت تأثیر آهنگهای مشرق زمین که در آن بعضی از صداها در حال اجرا کمی از جای خود منحرف شده و بحال اول برمی گردد قرار گرفته و نیم پرده آخر آن بدو قسمت هر يك در حدود ربع پرده تقسیم شده است. این خاصیت در آهنگهای مشرق تاکنون نیز باقی مانده و چه در خواندن و چه در نواختن نمودار است و نوازندگان ما آنرا « ناله » می نامند که در نت نویسی با علامت (b) روی نت معرفی می کنند و در روی تار یا سه تار با کشاندن سیم پائین یا بالا در امتداد عمود بر طول سیم و در ویلن با لغزاندن انگشت بطرف خرك اجرا می گردد. در ربع پرده فوق بتدریج شخصیت یافته و در مدهای فریزی (Phrygien) دلیدی (Lydien) و بعد ها در مدهای دری (Dorien) بکار رفته است.

اکنون مسلم شده که نوع آنارمنیک در قرن پنجم قبل از میلاد عصر درخشان کلاسیک یونان اهمیت خاص یافته و در خواندن و نواختن در اسبابهای زهی و بادی معمول بوده است و زیبایی شناسان این عصر آنرا از نوع دیاتنیک برتر دانسته و با استحکام روح و ظرافت تعریف و توصیف میکنند و مخصوص طبقه ممتاز می شمارند و بعکس نوع دیاتنیک را بمردم خشن و عوام نسبت میدهند چنانکه در گفتاری از هپیا س (Hippias) که قسمتهائی از آن در دست است این نکته بخوبی نمودار است: « کیست که نداند اهالی اتلی (Etoliens) و دلپ (Dolopes) و ساکنین ترموپیل (Thermopyles) نوازندگان موسیقی دیاتنیک در دلاوری با تراژدی خوانان موسیقی آنارمنیک هم طراز نیستند ».

قطعه زیرمستی از آواز دسته جمعی ارست (Oreste) از اریپید (Euripide) است که در ۴۰۷ قبل از میلاد بر پاپیروس منقوش و در کتابخانه آرشیدوک رینه (A. Renier) یافت شده است که بخط امروز نوشته اند :



ربع برده هائی که در نوع آنارمنیک یونان بکار میرفته یکسان نبوده و نزد هر استاد مقدار معینی داشته است. از آن جمله اند :

ربع برده ربع برده سوم بزرگ

- ۱- نوع آنارمنیک آرکیتاس (Archytas) (۲۸:۲۷) (۳۶:۳۵) (۵:۴)
- ۲- نوع آنارمنیک اراتستن (Eratostène) (۴۰:۳۹) (۳۹:۳۸) (۱۹:۱۵)
- ۳- نوع آنارمنیک دیدیم (Didyme) (۳۲:۳۱) (۳۱:۳۰) (۵:۴)
- ۴- نوع آنارمنیک پتولمه (Ptolémée) (۴۶:۴۵) (۲۴:۲۳) (۵:۴)

چنانکه ملاحظه میشود ربع برده هائی که در انواع آنارمنیک یونان بکار می رفته اند بترتیب عبارتند از :

$\frac{۴۶}{۴۵}$ ، $\frac{۴۰}{۳۹}$ ، $\frac{۳۹}{۳۸}$ ، $\frac{۳۶}{۳۵}$ ، $\frac{۳۳}{۳۱}$ ، $\frac{۳۰}{۲۹}$ ، $\frac{۲۸}{۲۷}$ ، $\frac{۲۴}{۲۳}$

که هیچیک برابر ربع برده حقیقی نیستند. چه اگر یک برده را ۵۰ واحد فرض کنیم ربع برده حقیقی برابر $\frac{۱۲}{۵}$ واحد میشود در صورتیکه ابعاد فوق بترتیب برابر $\frac{۹}{۵۵}$ ، $\frac{۱۸}{۴۸}$ ، $\frac{۱۵}{۸}$ ، $\frac{۱۴}{۲۴}$ ، $\frac{۱۳}{۲۹}$ ، $\frac{۱۲}{۲۳}$ ، $\frac{۱۱}{۲۸}$ ، $\frac{۱۱}{۱۱}$ و $\frac{۹}{۵۵}$ واحدند (مقصود از واحد فوق «ساواری» (Savart) است که در آکوستیک واحد فاصله گرفته شده است و آن برابر فاصله ایست که لگاریتم نسبت معرف آن ۰/۰۰۱ باشد.) بین آنها تنها میتوان $\frac{۳۶}{۳۵}$ را نزدیک به ربع برده حقیقی دانست و بقیه با آن اختلاف دارند چنانکه اولی نزدیک یک ثلث برده و آخری از خمس برده هم کمتر است.

نوع آنارمنیک از قرن پنجم قبل از میلاد بعد اهمیت خود را از دست میدهد و در قرن چهارم بکاره از انواع قابل عمل خارج میگردد و حتی در قرن سوم نواختن آن باعث انزجار شنوندگان میشود و صاحب نظران بسبب آنکه ابعاد کوچک فوق در زنجیر بندی ملایمات نمی گنجد آنها را از جرگه ابعاد قابل عمل خارج میکنند و آنها را مصنوعی و صعب الاجرا می پندارند و تنها بصورت مباحث نظری در تدریس بکار می برند.

طرز تشکیل «انواع» و اقسام آن نزد موسیقی شناسان مشرق خود موضوع مقاله ای جداگانه خواهد بود. در اینجا فقط بدو که چند نوع که در آن ربع برده بکار رفته است و مربوط به موضوع

ربع برده در مشرق

مورد بحث است اکتفا میشود :

نزد فادایی سه نوع باسامی زیردیده میشود که در آن ابعادی در حدود ثلث و ربع و خمس برده بکار برده است :

۱ - نوع منظم غیرمتتالی راسم : (۳۱:۳۰) (۳۲:۳۱) (۵:۴)

۲ - نوع منظم متتالی راسم : (۴۶:۴۵) (۲۴:۲۳) (۵:۴)

۳ - نوع منظم متتالی راسم : (۳۶:۳۵) (۲۸:۲۷) (۵:۴)

مقصود از اصطلاح راسم نوع آنارمنیک است که در آن يك بعد برابر سوم بزرگ و دو بعد دیگر در حدود ربع برده اند. منظور از منظم آنست که بعد بزرگتر $(\frac{5}{4})$ در

ابتدا یا انتهای ذوالاربع باشد و مقصود از متتالی آنست که بعد ربع برده بزرگترین دو بعد دیگر قرار گرفته باشد و غیر متتالی برعکس آنست. چون يك برده را ۵۰ واحد فرض کنیم ربع برده حقیقی $\frac{12}{5}$ واحد و ربع برده های انواع فوق با اعداد زیر نمایش داده میشود :

۱ - نوع منظم غیرمتتالی راسم (۱۴/۲۴) (۱۳/۲۹) (۵:۴)

۲ - نوع منظم متتالی راسم (۹/۵۵) (۱۸/۴۸) (۵:۴)

۳ - نوع منظم متتالی راسم (۱۲/۲۳) (۱۵/۸) (۵:۴)

چنانکه ملاحظه میشود در نوع اول دو بعد هر يك در حدود یک ربع و جزئی از برده و در نوع دوم يك بعد در حدود ثلث برده $(\frac{18}{48})$ و يك بعد در حدود خمس برده $(\frac{9}{55})$ بکار رفته است و در نوع سوم يك بعد در حدود یک ربع و جزئی از برده و يك بعد نزدیک ربع برده حقیقی بکار رفته است.

این سینا نوع آنارمنیک را «تالیفی» اصطلاح نموده و سه نوع تالیفی ذکر میکند :

۱ - $\frac{41}{40}$ $\frac{42}{41}$ $\frac{5}{4}$

۲ - $\frac{5}{4}$ $\frac{46}{45}$ $\frac{49}{48}$

۳ - $\frac{28}{27}$ $\frac{5}{4}$ $\frac{46}{45}$

که ابعاد دو نوع اول و سوم آن نزد فادایی نیز موجود است ولی نوع دوم ابتکار خود اوست.

ربع برده های این نوع $\frac{40}{49}$ برابر ۱۱ واحد و $\frac{46}{45}$ برابر ۱۷ واحد است. یعنی

اولی نزدیک بر ربع برده و دومی نزدیک ثلث برده است. (ربع برده حقیقی $\frac{12}{5}$ و ثلث برده حقیقی ۱۷ ساوا است)

این سینا انواع دیگری را که ازجا بجا کردن ابعاد در انواع فوق بدست میآید نیز می پذیرد. چون هر نوع دارای سه بعد و هر يك را سه طریق میتوان مرتب نمود شماره انواع تالیفی (آنارمنیک) که در آنها ربع برده بکار میرود نزد این سینا به نه میرسد. (بدون مراعات سیر صعودی و نزولی)

صفی الدین دو نوع راسم (آ نارمنیک) می پذیرد :

۱ -	۲۱	۲۲	۵
	۴۰	۴۱	۴
۲ -	۴۶	۲۴	۵
	۴۵	۲۳	۴

که نزد فارابی نیز وجود دارد و بحث آن گذشت ولی چون هر یک را با مراعات ترتیب صعودی و نزولی ابعاد بشش طریق می توان مرتب نمود بر روی هم ۱۲ نوع راسم میشود.

باید دانست که موسیقی شناسان شرق برای انواع راسم و تالیفی (آ نارمنیک) ارزش عملی قائل نیستند و فقط آنها را از نظر مباحثات نظری تقسیم بندی نموده و مورد مطالعه قرار داده اند چنانکه صفی الدین در این باره گوید :

« بین این انواع بعضی دارای ملایمت کامل و برخی دارای ملایمت متوسط اند و بعضی دیگر ناملایم اند. انواع « لین » و ترکیبات مختلف آنها که سی و شش نوع اند ملایمتشان ناقص است و هیچگاه استعمال نمیشوند. بین این انواع لین نوع « ناظم » اندکی بملازم نزدیک است و نوع « لونی » از آن دور. ولی نوع راسم هیچگونه ملایمتی ندارد و باین جهت مطرود و متروک اند ... » (نوع لین در مقابل نوع قوی اصطلاح شده است. در نوع قوی یکی از ابعاد از مجموع دو بعد دیگر کوچک تر است. مانند دیا تنیک. در نوع لین یکی از ابعاد از مجموع دو بعد دیگر بزرگتر است مانند انواع کر ماتیک و آ نارمنیک.)

چنانکه شرح آن گذشت از قدیم چند نوع را بطول متصل

یا منفصل بهم مربوط ساخته « جنس » یا دستگاه تشکیل میدادند و حدود آن را تا حدود صدای انسان در حدود يك اکتاو و نیم می رسانیدند. فارابی آنرا تا دو اکتاو ادامه

گام بیست و چهار ربع پرده و اعتدال آن در شرق

داده است و بعد ها هر اکتاو معرفت يك « دوره » یا گام

شده است درجات و ابعاد هر دوره بنا بر انتخاب نوع مورد نظر تغییر می کرده و ادوار مختلف تشکیل شده است (ادوار صفی الدین).

بعضی از محققین مانند عبدالقادر مراغه ای از گام بیست و چهار بعد نام می برند و بعضی دیگر مانند محمد اسمعیل شهاب الدین بیست و هشت بعد را قائلند ولی ابعاد فوق تا این اواخر هیچگاه مساوی گرفته نشده اند. مثلاً در گام بیست و چهار بعد فوق سه بعد بزرگ و چهار بعد کوچک موجود بوده که هر يك از ابعاد بزرگ به چهار قسمت و هر يك از ابعاد کوچک به سه قسمت میشده که جمعاً ۲۴ بعد میشود. گام بیست و هشت بعد نیز از سه بعد بزرگ و چهار بعد کوچک تشکیل میشده است که در آن ابعاد کوچک نیز به چهار قسمت میشده است (عقیده دکتر فارمر).

لانند (J . P . N . Land) معتقد است که گام ۲۴ بعد هیچگاه مورد عمل نبوده و اگر عبدالقادر از شعب ۲۴ گانه صحبت میدارد مقصود او از شعب گامهای فرعی

مشتق از مقامات دوازده گانه است .

نخستین کسی که فکر اعتدال گام بیست و چهار ربع پرده را در شرق بمیان آورده است میخائیل مشاق دمشقی صاحب کتاب رساله الشهاییه فی صناعات الموسیقی (۱۲۴۶ هجری) است که ریاضی دان زبردستی بوده و بطریق خاصی درجات بیست و چهار ربع پرده مساوی را در روی يك سیم بدست میدهد .

میخائیل مشاقه سیم را در روی سازه ۳۴۵۶ قسمت مساوی فرض کرده است که نصف آن ۱۷۲۸ جزء اکتا و آنرا معرفی می کند . برای یافتن درجات ربع پرده بترتیب ۱، ۴۹، ۵۱، ۵۳، ۵۵ ... قسمت بآن می افزاید و ربع پرده ها را بدست می آورد و بسبب قدیم هر يك از درجات را تا دواکتاو بنام گوشه های آواز نام گذاری میکند بترتیب زیر:

اختلاف	طول سیم مرتعش	اکتاو اول	اکتاو دوم
	۳۴۵۶	يك گاه	نوا
۹۵	۳۳۶۱	نیم حصار	نیم حصار
۹۳	۳۲۶۸	حصار	حصار
۹۱	۳۱۷۷	تك حصار	تك حصار
۸۹	۳۰۸۸	عشیران	حسینی
۸۷	۳۰۰۱	نوروز عجم یا نیم عجم	نوروز عجم
۸۵	۲۹۱۶	عجم	عجم
۸۳	۲۸۳۳	عراق	اوج
۸۱	۲۷۵۲	گوشت	نهفت
۷۹	۲۶۷۳	تك گوشت	تك نهفت
۷۷	۲۵۹۶	راست	ماهور
۷۵	۲۵۲۱	نیم زنگوله	نیم شهناز
۷۳	۲۴۴۸	زنگوله	شهناز
۷۱	۲۳۷۷	تك زنگوله	تك شهناز
۶۹	۲۳۰۸	دو گاه	مهیر
۶۷	۲۲۴۱	تیم کردی	نیم زوالی
۶۵	۲۱۷۶	کردی	سنبله بازوالی
۶۳	۲۱۱۳	سه گاه	بزرگ
۶۱	۲۰۵۲	ابوسلیك	حسینی - شاد
۵۹	۱۹۹۳	تك ابوسلیك	تك حسینی - شاد
۵۷	۱۹۳۶	چهار گاه	ماهوران
۵۵	۱۸۸۱	نوروز عرب	جواب نیم حجازی
۵۳	۱۸۲۸	حجازی	جواب حجازی
۵۱	۱۷۷۷	تك حجازی	جواب تك حجازی
۴۹	۱۷۲۸	نوا	رمل طوطی

تقسیم میخائیل مشاقه تقریباً ربع برده‌های مساوی بدست می‌دهد. اکثر ابعاد آن در حدود ۱۲۵ واحد (ساوار) است که ربع برده حقیقی باشد. کوچکتر از همه ربع برده اول بین یک گاه و نیم حصار است که برابر ۱۲/۱ واحد و بزرگتر از همه ربع برده بین دو گاه و نیم کردی برابر ۱۲۸ است. یعنی حداکثر اختلاف با ربع برده حقیقی برابر ۰/۴ واحد است.

گام ۲۴ ربع برده فوق هر چند از لحاظ طرز تشکیل و درجه اعتدال قابل ملاحظه باشد از لحاظ موسیقی شرق مقامی ندارد و فواصل آن هیچگاه مورد استفاده قرار نگرفته است. چه در موسیقی شرق که هنوز «موسیقی افقی» بشمار میرود عملاً ابعاد کوچکتر از نیم برده لیما (۲۴۳ : ۲۵۶) وارد نشده است (رجوع شود بمقاله نظریه های قدیم درباره ملایمت فواصل - مکتب صفی الدین شماره سوم مجله موسیقی). بلکه بغیر از برده و نیم برده ابعاد متوسطی بکار برده میشود که از نیم برده اندکی بیشتر و بغلط بنام ربع برده مشهور گشته است. مقدار حقیقی فواصل فوق و مقام آنها در گامهای موسیقی قدیم و امروز ایران موضوع مقاله ای جداگانه خواهد بود.

در حقیقت کلمه مرکب «موسیقی ربع برده» در شرق اسم بی‌معنایی است. شاید کلمه «موسیقی سه ربع برده» بحقیقت نزدیکتر باشد. در حالیکه موسیقی ربع برده بمعنای حقیقی کلمه در موسیقی اروپا وارد عمل شده است.

در تحول موسیقی مغرب پس از کلاسیک و رمانتیک مکتب های گوناگونی پدیدار شده است.

ربع برده

در موسیقی مغرب از موسیقی تنال (یک مایگی) به بی تنال (دو مایگی) و پلی-تنال (چند مایگی) و بلااثره به آتنال (بی مایگی) میرسند. در «بی مایگی» مقام ممتاز برای نت های مخصوص گام (نت های تنال و مدال) از میان میرود و در موسیقی دود کافنیک درجات گام کرمانتیک دوازده نیم برده بیک نظر گرفته میشوند.

بعد از یاره شدن قیودی که از تنالیت ایجاد میشود نوبه به تم میرسد و موسیقی «بی تم» (Athématique) پدیدار میشود. مع علوم انسانی باشکستن اصول سابق مراحل مختلف پیموده شده و بنظر می آید تمام امکانات مورد استفاده قرار گرفته باشد و تحول موسیقی متوقف ماند. (همچنانکه در نقاشی نیز این مراحل طی شده و گویا امکان تحولات جدیدی میسر نباشد) ولی پرفسور آلویس هبا (Alois Haba) با آخرین اصلی که تاکنون در مراحل فوق ثابت مانده بود یعنی ابعاد گام کرمانتیک دوازده نیم برده حمله کرده و با تقسیم یک برده دیاتنیک آن به سه و چهار، شش و حتی دوازده قسمت در تحول موسیقی راه های تازه ای باز کرده و آنرا ازین بست نجات داده است و موسیقی ربع برده، ثلث برده، یک ششم برده و یک دوازدهم برده بوجود آورده است.

برفسورها نظری دان و آهنگ ساز مشهور چک که اکنون ۶۳ سال دارد پس از اینکه در فن آهنگ سازی بمقام شامخ رسیده و مکتب های مختلف را بررسی کرده و قطعات گوناگونی بسبک های مختلف ساخته است سالهای متبادی از کار و کوشش خود را صرف ایجاد موسیقی خاصی کرده است که در آن ثلث پرده ، ربع پرده و یک ششم پرده و یک دوازدهم پرده وجود دارد .

نخستین اشکال، ساختن اسبابی بوده است که بتواند ابعاد کوچک فوق را ایجاد نماید و آنرا بدین طریق حل کرده است :

یک پیانوی معمولی که دارای دوردیف موازی مضراب باشد اختیار میکنند . ردیف اول همان پیانوی معمولی است که در هر اکتاود دارای دوازده نیم پرده کرما تیک معتدل است . ردیف دوم نیز مانند ردیف اول است منتها اولین نت آن نسبت با اولین نت ردیف اول یک ربع پرده اختلاف دارد . بنابراین مجموعه دوردیف در هر گام دارای ۲۴ ربع پرده میشود . برای ابعاد کوچکتر ممکن است شماره ردیف ها را افزود و اگر ممکن نباشد دو پیانوی مجزا فرض نمود که هر یک دارای دو ردیف باشد و اختلاف هر نت از ردیف اول از نت نظیر آن در ردیف دوم برابر ثلث ربع یا یک ششم پرده فرض شود .

اشکال دوم موضوع نت نویسی ابعاد فوق است که آنرا از تجزیه و ترکیب علامات معمولی برای نیم پرده کرما تیک دیز و بمل بدست می آورد مثلا در مورد تقسیم پرده بدوازده قسمت بین دو و ر پازده علامت بترتیب زیر دیده میشود :



۱ ۲ ۳ ۴ ۵ ۶ ۷ ۸ ۹ ۱۰ ۱۱

باین ترتیب هر پرده دیاتنیک بدوازده جزء تقسیم میگردد و بین درجات اصلی گام (د - ر) ، (ر - می) ، (فا - سل) ، (سل - لا) ، و (لا - سی) بسازده درجه با علامات فوق وجود دارد و بین (می - فا) و (سی - دو) پنج درجه با پنج علامت اول بکار برده میشود . درجات حاصل از تقسیم پرده دیاتنیک بثلت و ربع و یک ششم پرده را از علامات فوق میتوان استخراج نمود مثلا برای ثلث پرده های متوالی در یک پرده دیاتنیک علامات شماره ۴ و ۸ و در مورد ربع پرده های متوالی علامات شماره ۳، ۶، ۹ و برای $\frac{1}{6}$ پرده های متوالی علامات شماره ۲، ۴، ۶، ۸، ۱۰ و بکار برده میشود چنانکه ملاحظه میشود علامت شماره ۶ همان علامت « دیز » نیم پرده کرما تیک است . بخصوص در مورد ربع پرده ها برفسورها علامات ساده تری نیز قائل شده است که در زیر نموده میشود :



اشکال تهیه اسباب برای ایجاد ابعاد کوچک ترازیم برده و هم چنین نت نویسی آن باعث عدم انتشار مکتب های کوچک از نیم برده شده است .

بین تقسیمات فوق تقسیم برده بچهار ربع برده از نظر عمل سهل تر است و پرفسور هبا در این زمینه توفیق یافته و قطعات زیادی در گام ۲۴ ربع برده ساخته است از آن جمله اند دو اپرا یکی « مادر » (La mère) که نخستین بار در شهر مونیخ اجرا شده است و دیگری « بیکاران » (Les sans - travail) . هم چنین دو کوآتور زهی که بسبب « بی تی » (Athématique) که خود پیشقدم و مؤسس آنست نوشته و چند میزان بعنوان نمونه از یکی از آنها در این مقاله رونویس شده است . ساخته های پرفسور هبا تنها در گام ۲۴ ربع برده محدود نمائده است بلکه بتقسیمات کوچک تر نیز گشایده شده است . از آن جمله يك اپرا در گام ۳۶ سدس برده دارد بنام :
< Que ton royaume arrive >

مکتب ربع برده و سدس برده هبا در چک و اسلواکی و ممالک دیگر اروپا با انتقادات فراوان روبرو شد ولی این آهنگساز در نتیجه سالهای متمادی مطالعه و کوشش و پدید آوردن آثار نوین توانست آنرا بعنوان نمونه ای از تحول جدید در موسیقی مغرب بقبولاند تا آنجا که در کنسرواتوار پراگ کلاسی برای تعلیم این مکتب به پرفسور او گذار گردید .

نکارنده از مدت ها پیش از خلال کتابها و گزارش های کنکرة

مصاحبه با پرفسور هبا در پراگ
موسیقی عرب در مصر در سال ۱۹۲۳ پرفسورها را میشناخت و گمان می برد وی در ایجاد موسیقی ربع برده از موسیقی

مشرق الهام گرفته و فعالیت او در این باب فراهم آوردن

زمینه ای برای حل این مسئله در مشرق است ولی در « فستیوال موزار » بهار امسال در پراگ توفیق ملاقات با این دانشمند دست داد و طی مصاحبه ای مسلم گردید که منبع الهام او موسیقی مشرق نبوده است بلکه چنانکه خود او اظهار داشت نخست در آهنگ های محلی « مراوی » تشخیص داد که در بسیاری از قطعات ابعادی خارج از برده و نیم برده بکار برده میشود . همین امر فکر تقسیم برده را بر ربع و سدس و یک دوازدهم در او ایجاد نمود . پرفسور هبا برای تشریح نظریات خود و نشان دادن پیانو های ربع و سدس برده از نمایندگان ایران و سایر ممالک مشرق : مصر ، سوریه ، لبنان و ترکیه و ایسرائیل دعوتی بخانه شخصی خود نمود و صفحه ای از ساخته های خود که يك آواز دسته جمعی در ربع برده بود ارائه داد . تشخیص شنوندگان این بود که ارتباطی بین این موسیقی و موسیقی مشرق بهیچ وجه موجود نیست حتی موسیقی هبا بنظر آنها دورتر از موسیقی کلاسیک و رمانتیک و موسیقی مدرن آمد و کمترین آشنائی در شنوندگان پدیدار نساخت . در جواب سؤال نکارنده که « آیا درصد اندازه گیری مقدار حقیقی و طبیعی فواصلی که در آهنگ های محلی بنظر او خارج از برده و نیم برده می آید بر آمده است یا نه ؟ » جواب منفی داد .

Allegro non troppo, risoluto

The musical score consists of four systems, each with four staves. The instruments are Violin I (VI. I), Violin II (VI. II), Viola (Vla.), and Violoncello (Vlc.). The tempo is *Allegro non troppo, risoluto*. The first system includes dynamics *mf* and *mf*, and features a *G* chord. The second system includes dynamics *mf* and *mf*, and features a *D* chord. The third system includes dynamics *f* *espr.* and *mf*, and features a *D* chord and an *E₂* chord. The fourth system includes dynamics *mf* and *mf*, and features a *D* chord and a *G* chord. The score includes various musical notations such as slurs, accents, and fingerings.

در جواب سؤال دیگر نگارنده که «در اسبابهای بادی چگونه میتوان در فاصله یک برده عملاً چهار یا شش ویادوازده صدا ایجاد نمود» سکوت کرد و در جواب این

سؤال که «آیا چنین اسبابی ساخته شده است و یا نقشه آن تهیه گردیده است؟» نیز جواب منفی داد.

نکارنده طی چند ملاقات با پرفسور هبا نظریات خود را درباره ربع پرده در موسیقی مشرق با مشارالیه در میان گذاردم و همچنین در جامعه آهنگسازان چک که با علاقه و افری تحولات موسیقی را در مشرق مطالعه میکنند نیز ضمن بحث عمومی راجع به موسیقی ایران نظریات فوق را ارائه دادم که موضوع مقاله ای جداگانه خواهد بود.

نتیجه - ۱ - موضوع ربع پرده که اکنون در موسیقی ایران مسئله تازه ای فرض میشود از قدیم مورد بحث بوده است.

در موسیقی یونان قدیم ابعاد ربع پرده وجود داشته و در دوره خاصی مورد عمل واقع شده است و حتی «آنارمینیک» در دوره کوتاهی بر مکتب های دیگر رجحان یافته است ولی بعداً از میان رفته است.

۲ - در موسیقی مشرق ابعاد ربع پرده در نظری موسیقی مورد بحث واقع شده ولی هیچگاه در عمل بکار نرفته است و آنچه امروز بنام ابعاد ربع پرده میخوانند در حقیقت اندکی از نیم پرده معمولی بزرگتر است و اصطلاح موسیقی ربع پرده در مورد موسیقی ایران و مشتقات آن در ممالک مشرق صادق نیست.

۳ - در ممالک مشرق اقداماتی برای ایجاد مکتب های آموزشی و پیشرفت موسیقی از نظر آهنگسازی بعمل میآید. این اقدامات قبل از تثبیت ابعاد گام بی نتیجه خواهد ماند. در مصر ربع پرده را پذیرفته اند و دستور ساختن پیانو ربع پرده داده اند حتی یکی از نمایندگان مبلغی اعتبار در اختیار داشت که سفارش ساختن آنرا در پراگ بدهد. در سوریه و ترکیه و لبنان ربع پرده را پذیرفته اند و بین ممالک شرقی عربی و ترکی در این مورد دوستکی موجود است.

۴ - برای تثبیت ابعاد فوق کار و آزمایش دلا بر اتواد لازم است و حل این مسئله بعهد فیزیک دانها و آکوستیک دانها است. امروزه وسائل ثبت ارتعاشات و اندازه گیری آنها کاملتر شده است و در مورد موسیقی ایران در این زمینه اقداماتی بعمل آمده و نتایجی گرفته شده است که موضوع مقالات آینده است.

۵ - در مغرب نیز گرچه موسیقی ربع پرده نخست بمنظور تطبیق موسیقی با طبیعت ایجاد گشته است و در حقیقت سعی در یافتن صداهای خارج از پرده و نیم پرده در آهنگهای محلی آنرا بوجود آورده، ولی یکباره تحت تأثیر تحولات موسیقی جدید از هدف اصلی منحرف شده است. آثاری که در ربع پرده نوشته شده زمینه مساعدی برای نوسپک های «بی مابگی» (Atonal) و «بی تمی» (Athématique) بشمار میرود.

۶ - تقسیم بندی پرده بچهار ربع یا شش سدس و یادآورده قسمت علی مصنوعی بشمار می رود و نمیتوان انتظار موسیقی ملایم و روانی از تقسیمات فوق داشت و جای تعجب است که در مملکتی مانند چک و اسلواکی که از لحاظ تکنیک اندازه گیری شهرت جهانی دارد و امکان سنجش ابعاد موسیقی خارج از پرده و نیم پرده معمولی که در

آهنگهای محلی آن کشور موجود و مینای تقسیمات پرفسور هیا بوده است وجود دارد با فیزیک دانان آن کشور در این باره مشورتی نشده است. این موضوع را نگارنده در ملاقاتی که با آقای پرفسور سلوویک (Slavik) رئیس انستیتوی فیزیک و استاد کرسی فیزیک در دانشکده فنی پراگ دست داد مطرح نمود و ایشان اظهار داشتند هنوز باندازه کافی همکاری بین موسیقی دانان و فیزیک دانان میسر نشده است و این جای تأسف است.

۷ - مطالعه آثار پرفسور هیا از لحاظ آرمی مخصوصی که در موسیقی ربع برده و تقسیمات کوچکتر بکار برده است برای آهنگسازان مشرق بسیار مفید است و شاید بدینوسیله افکار تازه‌ای در ایجاد آرمی خاص موسیقی ایران از آن تراوش نماید.

« توصیف کلاسیک است . شعر نیز ، در مقام مقایسه با موسیقی از این نعمت بهره‌ای دارد ، اما از این لحاظ هیچ هنری محدود تر از موسیقی نیست . ولی در عوض قلمرو ملک هنرمندان از جهات دیگر چنان وسیع است که دست یافتن بدان از هنرهای دیگر ساخته نیست . »

« بتهوون »

« موسیقی تقلید نمیکنند بلکه معادل آنچه را که ما در عالم حقیقی می بینیم ، در عالم دیگری از سرانومی آفرینند و از همینرو نه فقط بزرگترین هنرهاست بلکه بنهایی جامعتر از مجموع همه هنرهای دیگر است زیرا علاوه بر آنچه گذشت چیزهایی را میتواند بازگوید که جز بزبان موسیقی ترجمه ناپذیر است . »

« او نه گر »